

Трифон Зарезан – хора и диско

Текст: Ива Послушна, снимки: сдружение „Пирин“

15 февруари. Повечето влюбени празнуват св. Валентин. Всъщност не само влюбените двойки, но и всички, които искат да изразят по някакъв начин своите искрени чувства към приятели и близки. Към този празник за мен се прибави още един – този на виното. Невероятно е, че в средата на зимата се празнува зарязването на лозата и всички вече

са в очакване на слънчевото и плодородно лято. Миналата зима открих този празник и завидях на танцьорите от „Пирин“ – за тяхното въодушевление, радост и най-вече талант. Тази година имах възможност да съм съпричастна към радостната атмосфера на празника заедно с „Пирин“. Ношна Прага и нейните улички ни водиха като в приказка към мястото

на действието – сцената на Барачница рихта. Вътре беше пълно и жужеше като в кошер. Програмата включваше хардрок в изпълнение на софийската група „P.I.F.“ и традиционните балкански ритми на пражката „Готхард“. Изпълнението на двете групи беше съпроводено от танцовите креации, потропването и силното припяване

от страна на публиката. Кулминация на вечерта беше, разбира се, изборът на царя на виното.

Но как би изглеждал балканският празник без хоро? В препълнената зала след изпълнението на Ганка Дюлгерова следваха изпълнения на танцовите групи „Българи“ и „Пирин“. Залата се изпълни с оригинален фолклор – музика, танц и пъстроцветни носии. Привидно само докато траят фолклорните изпълнения. За моя изненада публиката постоянно се връщаше към диското. Ние, танцьорите от „Пирин“, излязохме на сцената втората част на програмата. Но дори и след като свърши нашият номер и се преоблякоха, продължихме да играем хоро след хоро. И мисля, че нямаше зрител, който да не се хване на хорото. Мнозина трябваше да оставят чашите и цигарите, за да се хванат за ръце. И така се изпълни предсказанието на водещия за едно безкрайно хоро, което да продължи до сутринта.

А нашето изпълнение? Бяхме подготвили два бързи танца и едно хоро. До последния момент си припомняхме стъпките, нагласяхме си костюмите, облечени в тъмното. В тясното пространство между зрителите накрая успяхме да реализираме цялата хореография. След отдавнашния си опит със соловото изпълнение, успях да открия магията и силата на групата. Това не е само танц и репетиране на движения и стъпки.

Това е шоу на усмивките, искрящи очи, мятаци се поли, пъстроцветни костюми, вихрена енергия. Притеснението беше преодоляно, а новите членове на състава бяха заразени от всеобщия възторг. Краката ни бяха все по-уверени и бързи и отделните фигури на танца се сливаха в едно хармонично цяло. Най-прекрасен беше погледът на приближаващите се лица, които бяха изпълнени с вдъхновение, радост и възхищение. Вечерта свърши в два часа сутринта. Столовете бяха поставени върху масите, пепелниците – изчистени, инструментите и костюмите бяха прибрани. Всички си тръгнаха и вероятно си припяха българските песни на път за къщи и може би са си потропвали по тротоарите на пражките улици танцовите ритми. До догодина!

Българите в Чехия отбелязоха тържествено националния празник на България

130 ОТ ОСВОБОЖДЕНИЕТО НА БЪЛГАРИЯ

Прага

Отново в Прага! И то двойно: в Прага и в хотел „Прага“. България празнува 130 години от освобождението си от турско робство и по този повод Негово превъзходителство посланик Здравко Попов е поканил дипломати на други държави на празничен коктейл. Мястото на събитието е хотел „Прага“, който се намира на склона под Ханспаулски замък, от където се открива невероятна панорама към града. Гостите са накичени с мартеници по дрехите или на китката – българска традиция, с която се отбелязва приближаването на пролетта. След официалната част на вечерта – химните на България и Чехия и речите на българския посланик и председателя на парламента на Република Чехия, беше даден простор на културната програма. Нашият танцов състав „ПИРИН“ от гр. Бърно бе поканен да разнообрази празненството по случай националния празник със своя програма. И така, в състав от четири жени и трима мъже танцовият паркет оживя в подвижните ритми на вар-

ненски и дунавски танц и две хора. Тази част, за всеобщо удивление, премина без помощта на преводач – танците бяха разбираеми за всички присъстващи чужденци. Липсваше само обичайният завършек на нашите изяви – общото хоро с всички в залата.

След участието ни се преоблякохме и се смесихме с останалите елегантни дами и господа. Разхождахме се, разговаряхме, търсехме познати лица и опитвахме вкусните ястия. Както всеки коктейл и този беше богато отрупан с невероятни питиета и сладко-солени изкушения. Повечето от нас опитаха салатите и сирената. Някои напълно се отдадоха на тортите, кремове и плодотите желета, за което искрено им завиждах.

Залата беше пълна с пъстри официални рокли и смесица от различни езици и всичко това се отразяваше в стъклената стена, зад която блестеше нощна Прага. Вечерта премина неусетно и в един момент масите опустяха. Предстоеше ни сбогуването и дългия път към къщи.

Текст: Ива Послушна

